

Δεν με ακούει ο Θεός. Εγώ πόσο Του ακούω; (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Οκτωβρίου 30, 2019

Στον έμπορο Σ.Τ., τον οποίο «ο Θεός δεν ακούει».

Παραπονιέσαι, ότι **ο Θεός δεν ακούει τις προσευχές σου**. Σε πολλές δυσκολίες προσευχόσουν στον Θεό, και ποτέ δεν σε έσωσε από καμία! Πώς όχι, αναρωτιέμαι, αφού ιδού εσύ επέζησες από τις δυσκολίες;

Όμως επίτρεψέ μου μία ερώτηση: **εσύ, ακούς το Θεό;**

Μέσα και από την Παλαιά και από την Καινή Διαθήκη ο Ύψιστος υποσχέθηκε να ακούει τους ανθρώπους υπό τον όρο οι άνθρωποι να ακούν Εκείνον. Εσύ ακούς τον Θεό, αφού ζητάς ο Θεός να ακούει εσένα; Εκπληρώνεις τους θεϊκούς νόμους και κρατάς τις τάξεις Του;

Εάν δεν το κάνεις, τότε είναι παράξενη η απαίτησή σου, ο Θεός να ακούσει εσένα και να υπακούσει. Ο Θεός κατέβηκε στη γη και έπλυνε τα πόδια εκείνων που Του αγαπούν. **Στον Δημιουργό μας είναι μεγάλη χαρά να ακούει τα υπάκουα παιδιά Του.**

Ο Δημιουργός υπάκουσε στον Μωυσή, τον Αβραάμ και τον Ιακώβ σ' ότι Του παρεκάλεσαν. Και μέσω φυσικών και υπερφυσικών ενεργειών Εκείνος άπλωνε το έλεός Του σ' εκείνους που εκπλήρωναν τον νόμο Του.

Εάν Αυτός δεν ήθελε να υπακούσει τις δικές μου και τις δικές σου προσευχές, τούτο συνέβη ή εξαιτίας του ότι εμείς δεν θέλαμε να υπακούσουμε τις εντολές Του από την Διαθήκη ή επειδή οι προσευχές μας ήταν ανορθόδοξες.

Μέσω του Ησαΐα έλεγε ο Κύριος στον ανυπάκουο λαό: «*Εάν πληθύνητε την δέησιν, ουκ εισακούσομαι υμών*» (Ησ. 1, 15). Ενώ λίγο πιο μετά: «*Και εάν θέλητε και εισακούσητέ μου, τα αγαθά της γης φάγεσθε*» (Ησ. 1, 19). Ο Θεός μας ακούει όταν ακούμε και δεν ακούει όταν δεν ακούμε.

Ακόμα, **δεν ακούει ούτε τότε που ζητάμε κάτι επιζήμιο** και ανόητο. Οι απόστολοι Ιάκωβος και Ιωάννης παρακάλεσαν μία φορά τον Κύριο, ν' αφήσει φωτιά από τον ουρανό στο χωριό, το οποίο δεν ήθελε να τους δεχθεί για να περάσουν τη

νύχτα.

Αυτός «στραφείς δε επετίμησεν αυτοίς» (Λουκ. 9, 55). Όχι μόνο δεν τους εκπλήρωσε τα αιτήματα, αλλά τους μάλωσε. Θυμήσου και εσύ, εάν οι προσευχές σου ήταν άξιες του ανθρώπου και άξιες του Θεού.

Κάτι ακόμα. **Γιατί προσεύχεσαι στον Θεό μόνο στη δυσκολία;** Μ' αυτό ταπεινώνεις τον εαυτό σου, ενώ υβρίζεις τον Θεό σου.

Ο Δημιουργός μας, ζητά από μας να αισθανόμαστε αδιάκοπα τη δική Του παρουσία και ασταμάτητα να επικοινωνούμε μέσω της προσευχής μαζί Του: «*Αδιαλείπτως προσεύχεσθε*» (Α' Θεσ. 5, 17).

Προσευχόμενος στον Θεό μόνο όταν σε βρίσκει καημός κάνεις τον εαυτό σου απλό ζητιάνο και ντροπιάζεις τον Θεό, αφού Τον καλείς σαν πυροσβέστη μόνο όταν καίγεται το σπίτι σου.

Ο Χριστός μας έδωσε το δικαίωμα να επικαλούμαστε τον δικό Του Πατέρα, ως δικό μας Πατέρα. Τι πιο γλυκό υπάρχει απ' αυτό; Και τι υπάρχει πιο γλυκό για τα παιδιά από το να βρίσκονται παρόντες οι γονείς τους;

Ας φροντίζουμε, λοιπόν, κι εμείς ασταμάτητα να στεκόμαστε στην παρουσία του ουράνιου Πατέρα μας, με την καρδιά και με τις σκέψεις και με τις προσευχές.

Η προσευχή μας στον καιρό της προκοπής και της χαράς είναι σαν κάποιο κεφάλαιο προσευχής, που μας χρησιμεύει στις μέρες της δυσχέρειας και των βασάνων περισσότερο από τη στιγμιαία προσευχή όταν αυτές οι μέρες έρθουν.

Ειρήνη από τον Κύριο

(*"Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται"*, Αγ. Νικολάου Βελιμίροβιτς, εκδ. "Εν πλω", σελ. 309-310)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: askitikon.eu)